

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/27/EB

2005/EES/49/22

frá 3. apríl 2003

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/96/EB að því er varðar prófanir á útblæstri frá vélknúnum ökutækjum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/96/EB frá 20. desember 1996 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/11/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ökutækja- og olíuáætlanirnar, sem var hrundið af stað árið 1992 í því skyni að leggja greiningargrunn að setningu staðla um losun frá ökutækjum og gæði eldsneytis frá og með árinu 2000 með það fyrir augum að ná markmiðum um loftgæði með sérstakri áherslu á að draga úr losun mengunarefna við flutninga á vegum, leiddu það í ljós að áhrif umferðar á gæði andrúmslofts eru að verulegu leyti háð því hversu vel er staðið að viðhaldi vélknúinna ökutækja.
- 2) Í tilskipun 96/96/EB eru tilgreindar prófanir sem framkvæma skal við reglubundnar skoðanir til að ganga úr skugga um að losun, bæði frá ökutækjum knúnum bensín- og dísilhreyflum, sé innan viðunandi marka.
- 3) Framkvæmdastjórnin kom á fót starfshópi sérfræðinga frá alþjóðlegri samstarfsnefnd skoðunarstöðva ökutækja (CITA) og öðrum stofnunum sem málið varðar og kom hann saman árið 2000. Starfshópurinn kannaði hvernig breyta mætti viðmiðunargildum við losunarprófanirnar, sem mælt er fyrir um í tilskipun 96/96/EB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/30/EB frá 6. júní 2000 um tæknilegt eftirlit á vegum með aksturshæfni vöruflutningabifreiða í bandalaginu ⁽³⁾, til að skera úr um það hvort unnt væri að ná markmiðum um bætt umhverfi. Starfshópurinn komst að þeirri niðurstöðu að núgildandi viðmiðunargildi væru undantekningarlaust langt ofan þeirra marka sem ökutæki getur náð í reynd svo fremi að rétt sé staðið að viðhaldi þess. Af þessu leiðir að núgildandi viðmiðunargildi duga ekki eins vel og verið gæti við leit að mjög mengandi ökutækjum en það eru ökutæki sem losa með útblæstri a.m.k. 50% meira en búast mætti við frá ökutæki sem væri rétt viðhaldið.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um aðlögun á tilskipuninni um prófanir á aksturshæfni vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra að tækniframförum sem komið var á fót með 8. gr. tilskipunar 96/96/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 96/96/EB er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. apríl 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 90, 8.4.2003, bls. 41. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 116/2003 frá 26. september 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 64, 18.12.2003, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 48, 17.2.2001, bls. 20.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 1.

VIÐAUKI

Í stað 4. undirliðar liðar 7.10 í II. viðauka við tilskipun 96/96/EB komi eftirfarandi:

„— eftirlit með, ef við verður komið, að hraðatakmarkunarbúnaðurinn komi í veg fyrir að ökutækin, sem um getur í 2. og 3. gr. tilskipunar 92/6/EBE, fari fram úr fyrir fram ákvörððu gildunum.“

Í stað liðar 8.2 í II. viðauka við tilskipun 96/96/EB komi eftirfarandi:

„8.2. Losun með útblæstri

8.2.1. Vélknúin ökutæki, búin rafkveikjuhreyflum og knúin bensíni.

a) Ef losun með útblæstri er ekki stjórnað með háþrúðum mengunarvarnarbúnaði, svo sem þreföldum hvarfakút með „lambda“-nema:

1. Sjónskoðun á útblásturskerfinu til að ganga úr skugga um að ekkert vanti í það, það sé í fullnægjandi ástandi og að það leki ekki.
2. Sjónskoðun á hvers konar mengunarvarnarbúnaði, sem framleiðandi hefur komið fyrir, til að ganga úr skugga um að ekkert vanti í hann, hann sé í fullnægjandi ástandi og leki ekki.

Þegar hreyfillinn hefur verið hitaður upp í hæfilegan tíma (með hliðsjón af fyrirmælum framleiðanda ökutækisins) er styrkur kolmónoxíðs (CO) í útblásturslofti, mældur með hreyfillinn í hægagangi (án álags).

Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti er sá styrkur sem framleiðandi ökutækisins gefur upp. Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir eða ef lögbær yfirvöld í aðildarríkinu ákveða að nota þær ekki sem viðmiðunargildi má styrkur kolmónoxíðs ekki vera meiri en hér segir:

- i) þegar um er að ræða ökutæki sem eru fyrst skráð eða tekin í notkun á tímabilinu frá þeim degi þegar ökutækið á að vera í samræmi við tilskipun 70/220/EBE (*) að kröfu aðildarríkjanna og til 1. október 1986: kolmónoxíð 4,5% af rúmmáli,
- ii) þegar um er að ræða ökutæki sem eru fyrst skráð eða tekin í notkun eftir 1. október 1986: kolmónoxíð 3,5% af rúmmáli.

b) Ef losun með útblæstri er stjórnað með háþrúðum mengunarvarnarbúnaði, svo sem þreföldum hvarfakút með „lambda“-nema:

1. Sjónskoðun á útblásturskerfinu til að ganga úr skugga um að ekkert vanti í það, það sé í fullnægjandi ástandi og að það leki ekki.
2. Sjónskoðun á hvers konar mengunarvarnarbúnaði sem framleiðandi hefur komið fyrir til að ganga úr skugga um að ekkert vanti í hann, hann sé í fullnægjandi ástandi og leki ekki.
3. Ákvörðun á skilvirkni mengunarvarnarbúnaðarins sem er framkvæmd með því að mæla „lambda“-gildið og styrk kolmónoxíðs í útblásturslofti í samræmi við 4. lið eða með aðferðum sem framleiðendur mæla með og hafa verið samþykktar við gerðarviðurkenningu. Í hverri prófun er hreyfillinn hitaður upp í samræmi við fyrirmæli framleiðanda ökutækisins.
4. Losun úr útblástursröri - viðmiðunargildi

Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti er sá styrkur sem framleiðandi ökutækisins gefur upp. Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir má styrkur kolmónoxíðs ekki vera meiri en hér segir.

i) Mæling með hreyfil í hægagangi:

Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti má ekki vera yfir 0,5% af rúmmáli og að því er varðar ökutæki, sem hafa verið gerðarviðurkennd í samræmi við viðmiðunargildi sem eru sett fram í línu A eða línu B í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka við tilskipun 70/220/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB (**) eða síðar, má styrkur kolmónoxíðs ekki fara yfir 0,3% af rúmmáli. Ef ekki reynist unnt að finna samsvörun við tilskipun 70/220/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB, gildir framanskráð um ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun eftir 1. júlí 2002.

ii) Mæling við mikinn snúningshraða í lausagangi (án álags), hraði hreyfils a.m.k. 2000 snún./mín.:

Leyfilegur hámarksstyrkur kolmónoxíðs í útblásturslofti má ekki vera yfir 0,3% af rúmmáli og að því er varðar ökutæki, sem hafa verið gerðarviðurkennd í samræmi við viðmiðunargildi sem eru sett fram í línu A eða línu B í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka við tilskipun 70/220/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB eða síðar, má styrkur kolmónoxíðs ekki fara yfir 0,2% af rúmmáli. Ef ekki reynist unnt að finna samsvörun við tilskipun 70/220/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB, gildir framanskráð um ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun eftir 1. júlí 2002.

Lambda: $1 \pm 0,03$ eða í samræmi við forskriftir framleiðanda.

- iii) Að því er varðar ökutæki sem eru búin innbyggðum greiningarkerfum í samræmi við tilskipun 70/220/EBE (eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB og síðar) er aðildarríkjunum heimilt, í stað þeirra prófana sem eru tilgreindar í i-lið, að staðfesta að útblásturskerfið starfi rétt með viðeigandi aflestri af innbyggða greiningartækinu og með því að athuga um leið hvort innbyggða greiningarkerfið starfi eðlilega.

8.2.2. Vélknúin ökutæki með þjöppukveikjuhreyflum (dísilhreyflum)

- a) Mæla skal reykþéttni útblásturslofts við hröðun (frá hægagangi og upp í marksnúningshraða, án álags) í hlutlausum gir og með tengslin virk.
- b) Undirbúningur ökutækis:
1. Prófa má ökutæki án undirbúnings þótt rétt sé, af öryggisástæðum, að ganga úr skugga um að hreyfillinn sé heitur og í viðunandi ásigkomulagi.
 2. Engu ökutæki skal hafna nema það hafi verið undirbúið samkvæmt eftirfarandi kröfum með þeim undantekningum sem tilgreindar eru í 5. undirlið d- liðar:
 - i) Hreyfillinn skal vera orðinn heitur; t.d. skal hitinn á smurólíunni vera a.m.k. 80°C þegar hann er mældur með nema í olíukvarðarörinu, eða vera við eðlilegan ganghita ef hann er lægri eða vélarblokkinn skal vera a.m.k. jafnheit þegar hiti hennar er mældur, miðað við stig innrauðrar geislunar. Ef þessi mæling er óhagkvæm vegna lögunar ökutækis má komast að því eftir öðrum leiðum hver eðlilegur ganghiti hreyfilsins er, t.d. með því að setja kæliviftu hreyfilsins í gang.
 - ii) Útblásturskerfi skal hreinsa með a.m.k. þremur hröðunarferlum eða annarri samsvarandi aðferð.
- c) Prófunaraðferð:
1. Sjónskoðun á hvers konar mengunarvarnarbúnaði, sem framleiðandi hefur komið fyrir, til að ganga úr skugga um að ekkert vanti í hann, hann sé í fullnægjandi ástandi og leki ekki.
 2. Hreyfill og hverfþjappa, ef hún er tengd, skulu vera í hægagangi áður en hvert hröðunarferli hefst. Þegar um er að ræða þung, dísilknúin ökutæki þýðir þetta að bíða þarf í a.m.k. 10 sekúndur eftir að eldsneytisgjöfnni er sleppt.
 3. Við upphaf hvers hröðunarferlis verður að gefa eldsneytið alveg í botn og óslitið (á innan við einni sekúndu), en ekki harkalega, til að ná fram hámarksafköstum eldsneytisdælnunar.
 4. Á meðan á hröðunarferli stendur verður hreyfillinn að ná markhraða eða, þegar um er að ræða ökutæki með sjálfskiptingu, þeim hraða sem framleiðandinn tiltekur eða, ef þær upplýsingar liggja ekki fyrir, tveimur þriðju af markhraðanum áður en eldsneytisgjöfnni er sleppt. Hægt er að hafa eftirlit með þessu t.d. með því að fylgjast með snúningshraðanum eða með því að láta nægan tíma líða frá því að eldsneyti er fyrst gefið inn og þar til því er hætt, en það ættu að vera a.m.k. tvær sekúndur ef um er að ræða ökutæki sem tilheyra 1. og 2. flokki í I. viðauka.
- d) Viðmiðunargildi:
1. Reykþéttnistigið má ekki fara yfir það stig sem er skráð á plötuna samkvæmt tilskipun 72/306/EBE (***) .
 2. Ef þessar upplýsingar liggja ekki fyrir eða ef lögbær yfirvöld í aðildarríkinu ákveða að nota þær ekki til viðmiðunar má reykþéttnistigið ekki fara yfir það stig, sem framleiðandinn tilgreinir, eða viðmiðunargildi gleypnistuðulsins sem eru sem hér segir:
- Hámarksgildi gleypnistuðuls fyrir:
- dísilhreyfla með innsogi = 2,5 m⁻¹
 - dísilhreyfla með hverfþjöppu = 3,0 m⁻¹
 - viðmiðunargildið 1,5 m⁻¹ gildir um eftirfarandi ökutæki sem hafa verið gerðarviðurkennd samkvæmt viðmiðunargildunum sem fram koma í:
 - a) línu B í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka við tilskipun 70/220/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB — (létt dísilökutæki— Euro4),
 - b) línu B1 í töflunni í lið 6.2.1 í I. viðauka við tilskipun 88/77/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 1999/96/EB (****) — (þung dísilökutæki — Euro4),
 - c) línu B2 í töflunni í lið 6.2.1 í I. viðauka við tilskipun 88/77/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 1999/96/EB — (þung dísilökutæki— Euro5),

- d) línu C í töflunni í lið 6.2.1 í I. viðauka við tilskipun 88/77/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 1999/96/EB — (þung dísilökutæki— umhverfisvæn ökutæki (EEV)),

eða viðmiðunargildi í síðari breytingum á tilskipun 70/220/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB eða viðmiðunargildi í síðari breytingum á tilskipun 88/77/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 1999/96/EB, eða sambærileg gildi ef notuð eru tæki af annarri gerð en þau sem notuð eru við EB-gerðarviðurkenningu.

Ef ekki reynist unnt að finna samsvörun við lið 5.3.1.4 í I. viðauka við tilskipun 70/220/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB, eða við lið 6.2.1 í I. viðauka við tilskipun 88/77/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 1999/96/EB, gildir framanskráð um ökutæki sem eru skráð eða fyrst tekin í notkun eftir 1. júlí 2008.

3. Ökutæki, sem eru fyrst skráð eða tekin í notkun fyrir 1. janúar 1980, eru undanþegin þessum kröfum.
4. Ökutækjum skal því aðeins hafna ef meðaltal þriggja síðustu hröðunarferla hið minnsta er hærra en viðmiðunargildið. Þetta má reikna út með því að taka ekki með í reikninginn þær mælingar sem víkja verulega frá mældu meðaltalinu eða með því að nota niðurstöður annarra tölfræði-útreikninga sem taka tillit til dreifingar í mælingum. Aðildarríkin mega takmarka hámarksfjölda prófunarferla.
5. Til að forðast óþarfar prófanir geta aðildarríkin, með undantekningu frá ákvæðum 4. liðar d-liðar í lið 8.2.2, hafnað ökutækjum sem eru með verulega hærri mæligildi en viðmiðunargildin segja til um eftir færri en þrjú hröðunarferli eða eftir hreinsunarferlin (eða samsvarandi) sem tilgreind eru í ii-lið 2. liðar b-liðar í lið 8.2.2. Til að forðast óþarfar prófanir geta aðildarríkin, að sama skapi með undantekningu frá ákvæðum 4. liðar d-liðar í lið 8.2.2, samþykkt ökutæki sem eru með verulega lægri mæligildi en viðmiðunargildin segja til um eftir færri en þrjú hröðunarferli eða eftir hreinsunarferlin (eða samsvarandi) sem tiltekin eru í ii-lið 2. liðar b-liðar í lið 8.2.2.

8.2.3. Prófunarbúnaður

Losun ökutækja er prófuð með búnaði sem er hannaður til að mæla nákvæmlega hvort ökutækin séu í samræmi við viðmiðunargildin sem mælt er fyrir um eða framleiðandi tilgreinir.

- 8.2.4. Ef í ljós kemur við EB-gerðarviðurkenningu að gerð ökutækis er ekki í samræmi við viðmiðunargildin sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun geta aðildarríkin mælt fyrir um hærri viðmiðunargildi fyrir þá gerð ökutækis á grundvelli sönnunargagna frá framleiðanda. Þau skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni það og sendir hún upplýsingarnar áfram til hinna aðildarríkjanna.

(*) Stjútíð. EB L 76, 9.3.1970, bls. 1.

(**) Stjútíð. EB L 350, 28.12.1998, bls. 1.

(***) Stjútíð. EB L 190, 20.8.1972, bls. 1.

(****) Stjútíð. EB L 44, 16.2.2000, bls. 1.“